

Over het afhaken van Pfizer voor het reumamiddel van Ablynx: ‘Pfizer had zware besprekingen gevoerd over hoe ze het verdere onderzoek konden financieren, en dat heeft vele, vele maanden geduurd. Er was zelfs even sprake van om het te co-financieren met hen. Dit besloten we uiteindelijk niet te doen, want dat leek ons niet in ons belang. Toen het eenmaal duidelijk was dat ze niet zouden investeren of niet konden investeren, wilden we alles terugkrijgen. Voor mij, mijn grootste vrees in dit alles... Ik wilde dat ze het zouden verderzetten, uiteraard. Maar als ze het niet wilden verderzetten, dan wou ik alles terug hebben. Ik wou niet dat het zomaar werd stopgezet. Het had gekund dat ze het ons niet terug hadden gegeven. We slaagden erin om met hen te onderhandelen, zodat we alles terugkregen, een enorme hoeveelheid informatie, alle intellectuele eigendomsrechten. In ruil daarvoor hebben we ermee ingestemd om hen een incentive te geven door hen een bepaald bedrag uit te betalen wanneer we commercialiseren. Dus hebben we aangekondigd dat ze tot maximaal 50 miljoen dollar kunnen krijgen. Maar enkel wanneer het product gecommercialiseerd wordt.

Over het verderzetten van het onderzoek naar het reumamiddel: ‘We wilden het product terug, we vonden dat het waardevol was, maar om het verder te zetten, hebben we iemand nodig die een licentie neemt. We zullen zelf niet in staat zijn om het verder te ontwikkelen, we zullen zelf niet in staat zijn om de volgende stap in het klinisch onderzoek te zetten. Dus, zullen het enkel verderzetten samen met een partner. We bevinden ons in een zeer pril stadium, maar we hebben enkele aftastende gesprekken gevoerd toen we vorige week in San Francisco waren. Ik zeg niet met wie, maar in ieder geval met meer dan één partij. We praten nu met verschillende partijen, maar het is veel te vroeg om er meer over te zeggen.

Over het vinden van een partner voor het reumamiddel: ‘Ik denk dat we tegen het eind van dit jaar zullen weten of er al dan niet geïnteresseerde partijen zijn. Ik bedoel hiermee niet dat er tegen dan een deal moet zijn, maar het zal dan duidelijk zijn of we onderhandelingen voeren die in de juiste richting gaan.

Over de reactie van het personeel, de wetenschappers van Ablynx: ‘*They hate it*’, want zij weten dat de producten werken. Het zijn zij die alle informatie zien. Sinds de aankondiging ben ik een groot deel van mijn tijd bezig geweest met interne communicatie. Met kleine groepjes proberen dit gesprek te voeren. Want zij stellen dezelfde vragen als u.

Over de reactie van Edwin Moses en of hij heeft overwogen van Ablynx te verlaten: ‘Nee, ik moet u eraan herinneren dat het altijd een keuze is van de raad van bestuur wanneer zij denken dat het nodig is. Ik denk dat wanneer zo iets als dit fout loopt, dan moeten we onze prestaties opnieuw evalueren. Mijn huidige visie is dat ik wil blijven en dit bedrijf opnieuw naar het niveau wil brengen waar het stond. Het zou niet goed zijn om iets anders te doen. Een van de voordelen van wat ouder te zijn – en er zijn er niet zoveel – is dat je een levenscyclus ziet van *go good and go bad, good, bad...* en zo gaat dat nu eenmaal.

Over de toekomst voor Ablynx: ‘We hebben alle opties overwogen.’

Over de beursnotering en de koersval: ‘Het is niet perfect, maar zulke dingen gebeuren van tijd tot tijd eens. Het maakt dat we voorzichtiger zijn en meer bereid zijn tot samenwerking met een partner. Als er geen cash beschikbaar is op de markt, zijn we bereid om te werken met een grotere groep van mensen.’

Over de kostencontrole: 'Met de cash die we vandaag in huis hebben, kunnen we nog een dikke drie jaar voort. We houden de uitgaven nauwlettend in het oog. We denken dat onze kostencontrole waarschijnlijk beter is dan die van onze farmaceutische partners. We weten precies aan wat we elke euro spenderen. Dat maakt het mogelijk om ons aan te passen wanneer het geld niet zo snel binnenkomt als we zouden willen. We geven het trager uit.'

Over programma's in de koelkast: 'Absoluut. Als dat nodig is. De dingen moeten een beetje vertraagd worden, dat kunnen we zeker doen.'

Over een beursexit: 'Dat is zeer ongebruikelijk. Ik ken geen voorbeelden van beursgenoteerde biotechs die particuliere bedrijven geworden zijn. We moesten het wel overwegen, we geloven nog steeds dat de beurzen problematisch zijn vandaag, maar die zullen zich vanzelf herstellen, en we geloven ten eerste dat de beurs de juiste plaats is voor een bedrijf zoals Ablynx. Op lange termijn, om onze klinische programma's te ontwikkelen, hebben we honderden en honderden miljoenen euro nodig. Het is de aard van de farmaceutische business. Dus, we blijven op de beurs. Het is nu gewoon een periode die minder comfortabel om een beursgenoteerd biotechbedrijf te zijn.'

Over zijn optimisme, dat een deuk kreeg: 'Je kent natuurlijk moeilijke momenten. Ik probeer me te richten op de dingen die ik kan beïnvloeden. Ik moet de mensen in de juiste richting leiden en niet doen alsof er niks gebeurd is.'

Over de tegenslag: 'Zoiets kom je nooit te boven. Ik denk ook dat het dom zou zijn om het te vergeten, want we kunnen er allerlei lessen uit trekken. Het is ook een les om te zien hoe snel het sentiment kan omslaan op de markt. Het ene moment staan we hoog genoteerd en het andere moment weer niet, en toch voelen we ons exact hetzelfde. Het brengt je met beide voeten op de grond. Het maakt dat je hierdoor een betere organisatie wordt. Houden we het in ons achterhoofd? Ja. We hebben er de lessen uit geleerd die we eruit konden leren, ik denk dat we ons naar de toekomst toe kunnen verbeteren. Maar dit heeft ook geleid tot dit besef.'

'Dit was een tegenslag, kijk naar onze aandelenkoers. Maar het is de laatste maanden ook goed geweest om te kijken naar wat we hebben.'